

17 kwiecień 2024

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XVI, NUMER 688

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 18.04.2024 r.

Kochani.

Zaczynamy lekturę Pisma Świętego. W tym roku towarzyszy nam krótki list św. Pawła Apostoła do Filipian. Listy św. Pawła wywarły ogromny wpływ na naukę, teologię Kościoła, dlatego warto je poznać i zrozumieć.

Słowo Boże jest ważne, kształtuje nasze serce, pomaga nam oczyścić się z kłamstw złego ducha. Poznając Je poznajmy Boga. Poświęćmy ten czas na spotkanie z Jezusem w Słowie Bożym.

Jak będzie wyglądać ta praca?

1. Pomódl się do Ducha Świętego, uświadom sobie, że stoisz w obecności Boga.
2. Przeczytaj dany fragment Słowa Bożego.
3. Przeczytaj komentarz do tego fragmentu.
4. Napisz w zeszycie to, co dla Ciebie jest najważniejsze z tego fragmentu i z komentarza. Spróbuj z tego stworzyć własną modlitwę, albo postanowienie na dany dzień.
5. Zawierz to wszystko Maryi, odmawiając *Pod Twoją obronę*.

**Na owocną pracę, błogosławię +
Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew,
oraz zamykam w Sercu Maryi.
ks. Damian, Pasterz**

Telefon Wspólnoty
☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty

ks. Damian Ziemia
Pasterz
tel. 791-386-047
e-mail: mini-damian@o2.pl

Marcin Zacharski
Lider
tel. 668-451-691
e-mail:
marcin.zacharski@interia.pl

Joanna Wojdyło
V-ce lider

Barbara Zacharska
V-ce lider

W pierwszej kolejce czytania, starajmy się przeczytać treść danego rozdziału. W drugiej kolejce, czytamy rozdział i czytamy dodatkowo informacje ogólne nt. listu, aby łatwiej nam było zrozumieć samą treść listu, jego kontekst i przesłanie.

W trzecim czytaniu mamy dodatkowo komentarze do wyznaczonych fragmentów.

Dzień	Fragment Listu do Filipian
Czwartek	Flp 3
Piątek	Flp 4
Sobota	Flp 1, 1-11
Niedziela	Flp 1,12-26
Poniedziałek	Flp 1,27-30
Wtorek	Flp 2,1-18

Animatorzy diakonii

Agnieszka Machoś
diakonia modlitewna

Konrad Przydział
diakonia uwielbienia

Mateusz Tomaszewski
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Grzegorz Bomba
diakonia liturgiczna

Joanna Wojdyło
diakonia wprowadzająca

**Klaudia
Winiarska – Przydział**
diakonia medialna

**Agnieszka i Andrzej
Drelich**
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

Czwartek

Miejsce i data powstania

Nie ulega wątpliwości, że Paweł pisał ten list w więzieniu (Flp 1,7.13-14.17). W tradycyjnej interpretacji wzmianki o „pretorium” (1,13) i o „domu Cezara” (4,22) rozumiane są jako aluzje do uwięzienia Pawła w Rzymie (por. Dz 28,16-31). Inni badacze wymieniają Cezareę (por. Dz 23,23-26,32), a jeszcze inni Efez (por. Dz 19,1-20,1) jako miejsce powstania listu. Na poparcie tej ostatniej hipotezy należy zapisać fakt, że Efez leży najbliżej Filipii, co mogłoby ułatwiać częste kontakty między Pawłem a wspólnotą Filipian, o której znajdują się wzmianki w liście. Na razie żadnej z proponowanych lokalizacji nie można uważać za pewną. W 2 Kor 6,5;11,23 Apostoł mówi o różnych więzieniach, nie podając żadnych szczegółów. Nie możemy z całą pewnością określić, w jakim mieście przebywał uwięziony Paweł, kiedy pisał List do Filipian, tak samo jak nie możemy określić dokładnej daty powstania listu.

Piątek

Jan Chryzostom pozostawił nam pełną serię homilii do wszystkich listów Pawła, między innymi zbiór piętnastu szczegółowych komentarzy do Listu do Filipian. Z komentarzy napisanych przez Seweriana z Gabala zachowały się tylko fragmenty. Komentarz Teodora z Mopsuestii przetrwał w całości do naszych czasów tylko we wczesnym przekładzie łacińskim, ale dysponujemy licznymi fragmentami oryginału greckiego. Krótkie komentarze Teodoretę z Cyru do wszystkich listów Pawła, w tym także do Listu do Filipian, zachowały się w oryginale greckim. Spośród greckich autorów późnego okresu patrystycznego czy bizantyńskiego jesteśmy w posiadaniu komentarzy lub fragmentów komentarzy Jana Damasceńskiego, Focjusza z Konstantynopola, Ekumeniusza z Trikki (X w.), Teofilakta (XI w.) i Eutymiusza Zigabena (początek XII w.). Pierwszym łacińskim autorem patrystycznym, który komentował listy Pawła, był Mariusz Wiktoryn. Pisarz znany jako Ambrozjaster (autor z IV w., którego dzieła mylnie przypisywano Ambrożemu) pozostawił komentarze do wszystkich listów, także do Listu do Filipian. Podobnie Pelagiusz, którego komentarze poprzedzają jego polemikę z Augustynem. W Kościele syryjskim Efrem (ok. 306-373) napisał komentarze do wszystkich listów Pawła; przetrwały one w przekładzie ormiańskim i pośrednio także w łacińskim. Do ważniejszych średniowiecznych autorów komentarzy do listów Pawła należą: Hugon ze Św. Wiktora, Piotr Lombard, Tomasz z Akwinu i Dionizy Kartuz (zm. 1471 r.). Spośród protestanckich reformatorów należy wymienić Jana Kalwina, który wydał komentarze do wszystkich listów Pawła (Strasburg 1539). Do katolickich komentatorów w XVI i początku XVII w. należy Kajetan (Tomasz de Vio), którego komentarze do listów Pawła opublikowano w Rzymie w 1529 r., i Korneliusz de Lapide (Antwerpia 1614).

Sobota

W adresie Paweł wymienia Tymoteusza, w tym czasie swego towarzysza (por. 2,19-23), i ogólnie wszystkich wiernych Kościoła w Filipi (por. Dz 16). Jest rzeczą interesującą, że wśród adresatów listu Apostoł wspomina wyraźnie religijnych przełożonych wspólnoty chrześcijańskiej (biskupów i diakonów). Jest to najstarsza w NT wzmianka o tych funkcjach. Por. także Dz 20,28; 1 Tm 3,1-13; Tt 1,5-9. Do pozdrowienia Paweł (zgodnie z ogólnym zwyczajem) dołącza dziękczynienie. Na początku (1,3-6) dziękuje Bogu za współdziałanie Filipian w jego pracy apostołowskiej i za ich solidarność, która zrodziła się z wyznawania tej samej wiary w Jezusa Chrystusa i tego samego Ducha (2,1) i która znajduje konkretny wyraz w pomocy, jakiej mu udzielili w potrzebie (por. 4,14). Paweł nie ukrywa głębokich uczuć, jakie żywi do całej wspólnoty Filipian (1,7-8); teraz, przebywając w więzieniu, doświadczył w szczególny sposób ich solidarności z nim, w jego losie i w jego pracy, kiedy posłali do niego Epafrodyta, aby mu pomagał i służył w potrzebie. Odwzajemniając się, prosi Boga (1,9-11), aby ich miłość z każdym dniem wzrastała, bogatsza o coraz głębsze poznanie Boga i zdolność rozróżniania i wybierania zawsze tego, co najlepsze. Tylko w ten sposób Filipianie zachowują czystość w świecie, w którym króluje nieprawość, a kiedy Pan przyjdzie na eschatologiczny sąd, będą bez zarzutu, „napełnieni plonem sprawiedliwości”, czyli dobrymi uczynkami,

Niedziela

Właściwy list Paweł zaczyna w tonie osobistym. Nawiązuje przede wszystkim do swojej sytuacji (1,12-14). Został uwięziony za to, że służył Chrystusowi w mieście, gdzie jest pretorium (pałac władz rzymskich albo wojskowa kwatera rzymska); jego proces się toczy, ale przyczynił się tylko do tego, że jego sprawa stała się głośna. Uwięzienie Pawła nie tylko nie zastraszyło braci, ale pobudziło ich do jeszcze większego zaangażowania w głoszeniu Ewangelii. W 1,15-18a Paweł mówi o pracy tych, którzy głoszą Ewangelię, przeciwstawiając dwa rodzaje motywacji: jedni głoszą Chrystusa z dobrej woli, inni zaś kierują się nieszczerymi intencjami. Paweł nie mówi wyraźnie, kim są ci, którymi powoduje zazdrość i duch rywalizacji; może ma na myśli swoich przeciwników, którzy chcą założyć wspólnoty nie uznające jego autorytetu. Apostoł pociesza się jednak myślą, że skoro nie mogą głosić Ewangelii innej niż Ewangelia Pawłowa, tak czy inaczej głoszą Chrystusa. W 1,18a-20 Paweł wraca do opisu sytuacji osobistej. Wie, że jego przyjaciele Filipianie modlą się za niego i że Jezus Chrystus udzieli mu pomocy przez swego Ducha. Dlatego niezależnie od tego, jak się sprawy potoczą, wszystko będzie służyło jego zbawieniu (aluzja do Hi 13,16 LXX). Chociaż ma stanąć przed sądem rzymskim, wie, że nie dozna zawodu. Czy bowiem zachowa życie, czy też będzie musiał umrzeć, w nim się przejawia chwała Jezusa Chrystusa. Paweł bardziej szczegółowo mówi o swojej obojętności w sprawie wyroku (1,21-24). Alternatywą jest śmierć albo życie. Obie możliwości mają w sobie coś pozytywnego. Słowa „dla mnie bowiem żyć – to Chrystus” w tym kontekście oznaczają aktywność, dla Pawła bowiem pozostać przy życiu to mieć możliwość

pracy dla Chrystusa. Nawet śmierć, która na pozór jest całkowitą klęską, dla Pawła byłaby zyskiem, ponieważ w ten sposób zdobyłby Chrystusa na zawsze. Podczas gdy w innych listach Paweł wyraża nadzieję, że doczeka chwili paruzji (por. 1 Tes 4,15-17), albo skupia się na idei zmartwychwstania tych, którzy umarli (por. 1 Tes 4,14; 1 Kor 15), tutaj wyraża mocne przekonanie, że jego śmierć pozwoli mu być z Chrystusem na zawsze. Ta perspektywa nie zaprzecza jednak tamtym perspektywom. W Flp 1,6.10; 2,16; 4,5 Apostoł wyraża nadzieję na rychłe przyjscie Pana, a w 3,11 mówi o zmartwychwstaniu umarłych. Z czysto osobistego punktu widzenia Paweł zapewne wolałby śmierć, aby być z Chrystusem, biorąc jednak pod uwagę potrzebę apostołstwa, widzi, że byłoby lepiej dla innych, aby pozostał przy życiu. Na koniec (1,25-26), opierając się na przeświadczeniu, że wolą Boga jest, aby nadal pracował dla dobra wspólnoty, wyraża ufność w Bogu, iż zachowa go przy życiu ku radości Filipian.

Poniedziałek

Następnie Paweł zachęca wspólnotę, aby prowadziła życie godne Ewangelii Chrystusa. Nie wie, czy będzie mógł ich osobiście odwiedzić, ale przede wszystkim chce usłyszeć, że chrześcijanie z Filippi „trwają mocno w jednym duchu”. O wiarę w Ewangelię należy walczyć „jednym sercem” (dosłownie: „jedną duszą”), tak aby w żaden sposób nie dać się zastraszyć przeciwnikom. Wszystko to zdaje się wskazywać na wrogość, z jaką chrześcijańska wspólnota spotykała się ze strony pogańskiej większości, która ani nie rozumiała, ani nie uznawała jej sposobu życia (podobnie jak w 1 Tes 2,14). W takiej sytuacji konieczna jest jedność ducha (do tego tematu Paweł powróci w 2,2; 4,2). Wytrwałość w wierze i jednomyślność w walce, cechy, których tylko Bóg w swojej łasce może udzielić wspólnocie, będą pewną oznaką jej zbawienia i zagłady jej nieprzyjaciół. Nie tylko wiara w Jezusa Chrystusa jest znakiem Bożej łaski; także cierpienie dla Niego jest przywilejem, który świadczy o szczególnym wybraniu przez Boga (por. 2 Kor 12,10; Dz 5,41). Chrześcijanie, jakkolwiek w odmienny sposób, uczestniczą w tej samej walce, jaką prowadzi Paweł. Apostoł przebywa w więzieniu za swoją działalność misyjną; chrześcijanie z Filippi cierpią szykany z powodu swej chrześcijańskiej wiary.

Wtorek

Paweł przyjmuje teraz ton szczególnie uroczysty. Zachęta ta jest najważniejszą sekcją listu. Ma ona charakter pilnego napomnienia, ale też powód, dla którego Apostoł zabiera głos, jest szczególny: przykład Jezusa Chrystusa (przedstawiony w formie hymnu chrystologicznego). Sekcja dzieli się na trzy części: w. 1-6; 6-11; 12-18.

1) Zachęta (w. 1-5) zaczyna się od czterech przesłanek sformułowanych w języku greckim wyłącznie w trybie warunkowym, co daje okazję do wielu interpretacji w postaci różnych czasowników pojawiających się w przekładach. Chodzi jednak o warunki, które dla Pawła są rzeczywiste. Pierwszą przesłankę można przetłumaczyć: „Jeśli więc jest jakaś zachęta (BT: „jakieś napomnienie”) w Chrystusie”. Apostoł wzywa do misji, którą powierzył mu Chrystus. Druga

prześlanka opiera się na miłości, która wiąże Pawła ze wspólnotą i pozwala mu się zwrócić do Filipian ze słowami otuchy: „[Jeśli jest] jakieś pocieszenie w miłości” (BT: „jeśli – jakaś moc przekonująca Miłości”). Trzecią prześlanką jest udział w tym samym Duchu (1 Kor 12,13; Ef 4,4), natomiast czwarta prześlanka mówi o miłości i współczuciu (BT: „serdeczne współczucie”), cechach właściwych Bogu, ale w których mogą mieć udział także wierzący. Zważywszy więc na fakt, że te cztery warunki są czymś realnym, Paweł może zachęcać Filipian do życia w zgodzie i pokorze. W tych czterech zdaniach wyraża tę samą podstawową myśl: między członkami wspólnoty musi panować zgoda. Jest to sedno zachęty, i wspólnota Filipian pilnie jej potrzebowała (por. 4,2). Jeśli Filipianie postarają się o zgodę we wzajemnych stosunkach, radość Pawła będzie pełna. Paweł dodaje do tej zachęty jeszcze jeden aspekt: pokorę. Początkowo czyni to w formie negatywnej: Filipianie powinni uważać, aby nigdy w swoim postępowaniu nie kierowali się zazdrością czy zarozumiałością; a następnie w formie pozytywnej: siebie unżyć, innych oceniać wyżej niż siebie, nie szukać własnej korzyści, ale mieć na uwadze interes innych (por. Rz 15,1-4; 1 Kor 10,24). Pierwszą część zachęty kończy motywacja chrystologiczna; także tutaj Paweł wyraził się tak lapidarnie, że można jego słowa interpretować w różny sposób. Apostoł mówi czytelnikom, aby „wzajemnie” czy „pośród siebie” postępowali w określony sposób (w myśli i działaniu [BT: „To dążenie niech was ożywia”]). Taką postawę Paweł określa jako „w Chrystusie Jezusie” (BT: „[...] ono też było w Chrystusie Jezusie”). Słowa te można rozumieć albo w znaczeniu wzoru (chodzi o taką postawę, jaką miał Jezus Chrystus), albo też w znaczeniu jedności z Chrystusem (mieć taką postawę, jaką powinien mieć każdy, kto jest zjednoczony z Chrystusem Jezusem). Krótko mówiąc, skoro następnie jest mowa o uniżeniu się Chrystusa, nie ulega wątpliwości, że Chrystus jest wzorem postawy, jaką powinien przyjąć chrześcijanin przez sam fakt, że jest chrześcijaninem i że jest zjednoczony z Chrystusem.

2) Hymn chrystologiczny jest najbardziej znanym fragmentem listu. Istnieje ogromna literatura poświęcona temu tekstowi (por. przede wszystkim pracę Ralpa P. Martina). Na ogół badacze zgodnie przyjmują, że tekst ten ma formę poetycką, która przejawia się w rytmie, paralelizmie, antytezach, uroczystym tonie. Zwykle określa się go mianem hymnu. Jakkolwiek możliwe są inne podziały, najlepiej jest podzielić utwór na dwie strofy: (1) 2,6-8 (uniżenie się Chrystusa) i (2) 2,9-11 (wywyższenie Chrystusa).

Ogłoszenia

1. Przypominamy o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i ich przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz

na stronie internetowej: <https://miriam.rzeszow.pl/modlitwa-wstawiennicza/> Najbliższa posługa odbędzie się 17.04.2024r.

3. W dniu 20.04.2024r. (sobota) odbędzie się Dzień Jedności Wspólnot Odnowy w Duchu Świętym Diecezji Rzeszowskiej. **Wspólnota Miriam jest gospodarzem tegorocznego Dnia Jedności.** Spotkanie odbędzie się w kościele parafialnym pw. Św. Rocha (Ślocina), ul. Paderewskiego 69. Rozpoczęcie o godz. 9.00, planowane zakończenie ok. 14.30. Na adresy e-mail zostaną przesłane szczegóły spotkania i link do zapisów do udziału. Zapraszamy.
4. W terminie 10-12.05.2024r. (piątek-niedziela) w Domu Diecezjalnym Tabor odbędzie się kolejna edycja rekolekcji z modlitwą o uzdrowienie i uwolnienie wg 5 kluczy Neala Lozano. Link do zapisów: <https://tabor.rzeszow.pl/rekolekcje-z-modlitwa-o-uzdrowienie-i-uwolnienie-5/> Rekolekcje prowadzi ks. Damian Ziemia wraz z naszą wspólnotą. Zapraszamy do udziału.
5. W dniach 17-18.05.2024r. (piątek-sobota) odbędzie się ogólnopolskie czuwanie Katolickiej Odnowy w Duchu Świętym na Jasna Górze. W piątek spotkanie dla animatorów, link do zapisów: <https://odnowa.org/z-kraju/732-xxviii-ogolnopolskie-czuwanie-katolickiej-odnowy-w-duchu-sw-w-polsce>, koszt 120 zł. W sobotę czuwanie na błoniach jest dla wszystkich chętnych. Udział jest bezpłatny. Z Rzeszowa organizowany jest transport autokarowy (wyjazd w nocy z piątku na sobotę o godz. 2.00). Koszt: 110 zł. Zapisy i płatność u Elżbiety Tomasik tel. 693-613-959.
6. Koordynacja organizuje wakacyjne rekolekcje do Rychwałdu k/Żywca w terminie 23-30.07.2024r. Jest jeszcze kilka wolnych miejsc. Szczegóły i zapisy u Elżbiety Tomasik tel. 693-613-959.

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Intencje za pozostałe osoby można umieszczać na portalu zywawiarapl.pl
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omadlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje dotyczące Wspólnoty przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.
- i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.

Redaktor biuletynu: Wojciech Wojdyło • Biuletyn przeznaczony jest wyłącznie do użytku wewnętrznego •

• telefon Wspólnoty i pogotowie modlitewne: ☎ 884.31.51.51 • e-mail: miriam.rzeszow@gmail.com •

• www.miriam.rzeszow.pl • www.facebook.com/miriam.rzeszow •

• • •